

پیام شرکت کنندگان در هفتمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت)

به طبقه کارگر ایران

رفقای کارگر!

یافته است و امروز سرنگونی حکومت محتمل تر از هر زمان دیگری است. بنابراین، امروز مسئله این است که چه باید کرد تا مبارزات مردم برای سرنگونی جمهوری اسلامی به ثمر برسد و کارگران و زحمتکشان به مطالبات خود دست یابند. همانگونه که تجربه انقلاب ۵۷ نشان داد، اگر کارگران و زحمتکشان که بیشترین مبارزه و جانشانی را در امر سرنگونی رژیم داشته‌اند، خود قدرت سیاسی را درست نگیرند، هیچ تضمینی برای تحقق خواسته‌ای آنان وجود ندارد. بنابراین تنها راه این است که طبقه کارگر با تشکل و سازماندهی خود، و بسیج اشعار زحمتکش، قدرت سیاسی را درست بگیرد. تنها در این صورت است دست سرمایه داران انگل صفت از منابع عظیم اقتصادی کوتاه خواهد شد و طبقه کارگر می‌تواند وسیع ترین دمکراسی را برقرار نماید، دمکراسی که در آن حق آزادی بیان، آزادی تجمع و تشکل تضمین شده است.

طبقه کارگر ایران طی سال‌های گذشته یکم از مبارزه بازنایستاده است و طی دو سال گذشته حرکات و اعتراضات به نحو آشکاری گسترش تر از سال‌های قبل بوده است. اما سرنوشت جنبش مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی در گروه ارتقا این مبارزات عمده‌است" اقتصادی به یک جنبش سیاسی است. طبقه کارگر تنها طبقه‌ای است که توان ورسالت آن را دارد که با ارتقا اعتضابات منفرد کارگری، به یک اعتضاب عمومی سیاسی، شرایط لازم برای قیام، و سرنگونی جمهوری اسلامی را فراهم سازد. تنها با ارتقاء مبارزات کنونی طبقه کارگر به مبارزه سیاسی برای سرنگونی و تنها با برپایی اعتضاب عمومی سیاسی است که جمهوری اسلامی به زانو در خواهد آمد، و تنها با قیام مسلحانه و اعمال اقتدار شوراهای کارگران و زحمتکشان است که حاکمیت سیاسی بورژوازی در هم می‌شکند.

رفقای کارگر!

جمهوری اسلامی در برخان علاج ناپذیر سیاسی و اقتصادی دست و پا می‌زند. سرنوشت این رژیم نکبت و فلاکت در دستان شمامست. متشکل شوید، اعتضابات منفرد، این جویبارهای کوچک را به روی عظیم و طغیانگر تبدیل کنید، مطالبات خود را به خواست های حق طلبانه جنبش زنان برای برابری، مبارزات جوانان در راه آزادی، رفاه و خوشبختی پیوند بزنید. جمهوری اسلامی را سرنگون کنید و با برقراری حکومت شورائی، آینده روشی برای خود، فرزندانتان و عموم آحاد مردم زحمتکش ایران تضمین کنید.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی
برقراریاد حکومت شورائی
شرکت کنندگان در هفتمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت)
مرداد ۱۳۷۸

ما، شرکت کنندگان در هفتمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) به شما که در دشوارترین شرایط اقتصادی و اجتماعی قرار گرفته اید اما لحظه ای از تلاش برای زندگی بهتر، واز مبارزه علیه ستم و استثمار دست برداشته اید، درود می‌فرستیم. بر مبارزه شما علیه طبقه سرمایه دار و دولت اسلامی حامی این طبقه ارج می‌نهیم و اعلام می‌کنیم تا بر اقتدارن ستم و استثمار، و تارهای طبقه کارگر که خود را جزئی از آن میدانیم یکدم از پای خواهیم نشست، سازمان ما بعنوان یک سازمان کمونیست هدفی جز برانداختن نظام سرمایه داری و ایجاد جامعه‌ای آزاد که از هرگونه ستم و استثمار و نابرابری برباشد، ندارد. هم از این روزت که طی تزدیک به سه دهه که از بنیانگذاری سازمان ما می‌گذرد، جز به‌آگاهی و سازماندهی طبقه کارگر و بسیج توده محروم و تحت ستم نیاندیشیده ایم. هم از این روزت که صدھا تن از رفقای ما شکنجه و تیرباران را پذیرا شده اند، اما به قدرت های حاکم سرتسلیم فرود نیاورده اند و به منافع کارگران و زحمتکشان پیش نکرده‌اند. هم از این روزت که ما مصراحت برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری حکومت شورائی تلاش میکنیم.

رفقای کارگر!

رژیم جمهوری اسلامی که پاسدار سرمایه داری است و حاکمیت این طبقه انگل را به سبعانه ترین شکل ممکن، با تتفیق آشکارین و دولت و قوانین عهد بربریت پاسداری میکند، امروز لرستان تراز هر زمان دیگر است. ۲۰ سال حاکمیت این نمایندگان خدا بر زمین، جزفر، بدختی، گرسنگی، بیکاری، گسترش اعتیاد و فحشی ورشد بی سابقه مفاسد اجتماعی ثمری برای شما کارگران و اشعار عظیم زحمتکش شهورو روزتا در برداشته است. این حکومت حق سخن گفتن، حق انتخاب نوع لباس، حق داشتن شغل، بهره مندی از بهداشت و درمان، و در یک کلام حق زندگه بودن را از مردم ایران سلب کرده است و نکبت و ماتم را به جای بهره مندی از مواهب زندگی و اعتماد به آینده نشانده است. خانواده های میلیون ها کارگر در حسرت نان، آموزش و بهداشت و درمان، و میلیون ها جوان در حسرت داشتن شغل، آموزش و تقویت و یک زندگی انسانی هستند. زنان، انسان های درجه دوم، بطور روزمره توسط فرهنگ منحط و قوانین زن ستیز حاکم، شکنجه می‌شوند. در چنین شرایطی است که نارضایتی از این وضعیت غیر قابل تحمل و نفرت از حکومت اسلامی گسترش ده تر می‌شود و اعتضابات کارگری، و مبارزه در میان سایر اقشار، افزایش می‌یابد. اعتضابات داشتجوئی تیرماه آخرین وسیعترین نمونه اینگونه حرکات بود که به سرعت به یک حرکت گسترش ده خیابانی تبدیل شد و آشکارا خواست سرنگونی جمهوری اسلامی را به میان کشید. این اعتضابات نشان داد که مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی، بمراحل جدید، ارتقا